

БОЯН БОЙЧЕВ

ОБИЧ

chitanka.info

*Утре ще паднат от лицата маските,
Ще се стопи еуфорията в дните делнични,
Ще загрубеят, ще станат механични ласките
И целувките ще изстинат от само себе си.*

*Ти ще седиш пред кафето студено,
Ти ще усетиш, че си безпомощно сама,
В чашата очите ми тъмни са отразени,
Добротата им е удавена в самота.*

*И все по-често ще ме очакваш
В нощи студени,
Безсънна, все по-често ще си
Мислиш за мене,
Ще излизаш на балкона,
Птиците бели
Ще очакваш да кажат
Моето тихо: Ели!...*

*Аз ще ходя навсякъде сам, ужасно сам,
Стиснал от болка ръце в джобовете,
Ще се стряска от мен времето потревожено,
Ще ме има ли само там, аз не знам...*

*Или ще ме откриеш на брега на морето
Да търся в далечината нашия остров
Светъл.
Ще ме мами, ще ме вика, пътя го знам,
Но по този път никой не е стигнал
Сам.
Колко е трудна нахалната истина...*

*В този свят студен, безлюден и ням
Ще бродя, ще живея толкова сам,
Ще сочат с пръст хората,*

*Ще души все по-често умората,
Ще останеш само ти в мислите,
В сърцето само ти, обичаната.*

*Ти отново, ти винаги се нуждаеш от
Моята обич,
Ще очакваш стъпките ми забързани
Непрекъснато,
Ако имаш сили да ме повикаш,
Ще дойда,
Стига да не е вече смъртно
Късно.
Ще те чакам, ще потъвам в очите ти
Слънчеви,
Но когато човек достигне до слънцето,
Може или да се слее с него
В един миг,
Или от слънчева обич
Да изгори.*

1 февруари 1999 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.